

den forholdsvis ringe Merudgift, saasom større konstruktiv Stivhed for Bygningen som Helhed, større Brandsikkerhed for Beboerne, særlig under de ikke saa sjældne Tagbrande, og mindre Risiko for Skade paa Indbo som Følge af Nedsivning af Vand under Slukning af Tagbrande, ligesom den maa antages at være af ikke ringe Betydning ogsaa for den almindelige Brandsikkerhed ved at vanskeliggøre Forplantning af en i een Bygning opstaaet Ildebrand til andre Bygninger.

I øvrigt bemærkes følgende:

Et Paabud af den heromhandlede Art maa i hvert Fald gøres anvendeligt paa den høje og som Regel tætte Bebyggelse paa 5—6 Etager. Paa den anden Side kan den lave og aabne Bebyggelse, Villabebyggelse og helt landlige Bebyggelse utvivlsomt undtages fra Foranstaltningen. Det kan være tvivlsomt, hvorledes Grænsen i denne Henseende bør drages, men i det foreliggende Forslag har man ment at maatte foreslaa, at i hvert Fald Bebyggelse paa mere end 3 Etager inddrages under Paabudet, idet man har anset det for forsvarligt at undtage den halvhøje, bymæssige Bebyggelse indtil 3 Etager fra Bestemmelsen, da denne Bebyggelse sædvanligvis vil være ret aaben og i det hele medføre en forholdsvis ringere Befolkningstæthed paa det paagældende Omraade.

Paabudet tænkes at skulle gælde den Etageadskillelse, som henlægges paa de bærende Mures øverste Del, det saakaldte Tagbjælkelag, idet det vil være forbundet med særlige Vanskeligheder og Bekostninger at udføre Tagkonstruktioner med Mansardbjælkelag eller Hanebjælkelag som brandfrie Konstruktioner. For at undgaa Misforstaaelser eller Tvivl i Tilfælde, hvor en Bygning opføres med fladt Tag og saaledes, at den øverste Etages Loft ikke udføres som et egentligt Bjælkelag, der aflastes direkte paa Murene, men som en Del af selve Tagkonstruktionen, har man fundet det hensigtsmæssigt at lade Paabudet gælde uanset Tagkonstruktionens Udførelse.

Man har endvidere under Hensyn til den stedfindende og stadig fortsatte Udvik-

ling med Hensyn til Materialer og Konstruktioner i Husbygningen fundet det mest hensigtsmæssigt at foreslaa, at de nærmere Regler for de paabudte, brandfrie Etageadskillelser kan fastsættes i administrative Forskrifter udfærdigede af Indenrigsministeren.

Til § 10.

Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af at indrette Beskyttelsesrum har været gjort til Genstand for Overvejelser saavel her i Landet som i Udlandet, uden at man dog kan sige, at Spørgsmaalet endnu er endelig afklaret. Man har dog ment at burde skabe et Grundlag for Indretningen af saadanne Rum og lignende Indretninger.

Til § 11.

Bestemmelsen tilsigter at hindre, at forekommende Frygt for Luftangreb udnyttes i Spekulationsøjemed.

Til § 12.

Bestemmelsen svarer til § 1, 2det og 3die Stykke og § 2, 1ste Stykke i Loven af 1935.

Med Hensyn til Adgangen til at fritage for Mødepligt i Tilfælde af Mobilisering bemærkes, at man ved Beskyttelsen af Civilbefolkningen fortrinsvis agter som frivilligt Hjælpemandskab at antage Personer, som ikke er underkastet Mødepligt ved Mobilisering. Under Hensyn til, at det ikke paa Forhaand er givet, at der kan tilvejebringes det fornødne Mandskab af denne Art, har man imidlertid ikke ment at kunne undvære en Bestemmelse, der aabner Mulighed for at antage ogsaa mødepligtige Personer, men Bestemmelsen vil, som det fremgaar af foranstaaende, kun blive anvendt i det Omfang, det viser sig ugørligt at tilvejebringe Mandskab, der ikke er mødepligtigt.

Til § 13.

Til Paragraffens 1ste Stykke bemærkes, at det antagelig vil kunne blive af Betydning, at der forefindes Lovhjemmel til at forhindre Misbrug paa de af Bestemmelsen omfattede Omraader.

Paragraffens 2det og 3die Stykke svarer til § 3 i Loven af 1935.